

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010081
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220010081.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Adriány Považanovej na verejnom zasadnutí dňa 28. apríla 2021, v trestnej veci proti obžalovanému X. U., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák. a iné, prejednal odvolanie obžalovaného X. U., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 21.12.2020, sp. zn. 3T/31/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám na základe § 322 ods. 3 Tr. por., obžalovaného X. U., nar. XX.XX.XXXX v E. F.,

o d s u d z u j e

podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2,4,8 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1,2 Tr. zák. a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na úhrnný peňažný trest vo výmere 200,- (dvesto) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obžalovanému u s t a n o v u j e pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Skôr označeným rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp.zn. 3T/31/2020 zo dňa 21.12.2020 bol obžalovaný X. U. uznaný vinným v bode 1/ zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. a), b) Tr. zák. a v bode 2/ zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., ktoré spáchal na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 22. 10. 2006 po tom, čo v spálni bytu na ulici O. č. XX vo X. M. asi v čase o 7.40 h pod vplyvom alkoholu verbálne a fyzicky napadol svoju v tom čase manželku W. U., (t. č. N.), nar. XX. XX. XXXX, a to takým spôsobom, že jej nadával, že je kurva a suka, dal jej facku na pravé líce a oboma rukami ju škrtil, kopol ju do brucha, pričom v čase asi o 08.00 h vzal z priestorov kuchyne nôž, s ktorým nožom v ruke sa svojej vtedy manželke W. U. vyhrážal zabitím, táto v snahe mu uniknúť, mu ruku s nožom odstrčila, na čo ju udieral obuvákom do oblasti hlavy, krku a ľavej ruky, po čom W. U. ušla z bytu, pričom po návrate do bytu v čase asi o 8.10 h sa jej obžalovaný opätovne vyhrážal zabitím, a tiež tým, že ju vyhodí cez balkón, a následne z bytu odišiel, čím u poškodenej vzbudil obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej zranenia, a to pohmoždenie tváre, krku, pravého ramena, ľavého predlaktia a brucha, hematóm periorbitálne vpravo a škrabance na hrudi a okolo krku s dobou liečby v trvaní 3 - 4 dni,

2/

dňa 23.11.2006 okolo 19.20 h vo X. M., v byte na ulici O. č. XX, sa pod vplyvom alkoholu vyhrážal svojej v tom čase manželke W. U., nar. XX.XX.XXXX, že ju zabije, že keď podala na neho trestné oznámenie, že si ju odsedí, že jemu je to jedno, čím u poškodenej vzbudil obavu o jej život a zdravie.

Za to mu bol prvostupňovým súdom podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia vo výmere jeden rok.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný X. U., najskôr stručným písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 05.01.2021, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil (v oboch prípadoch prostredníctvom svojho obhajcu) ďalším podaním zo dňa 03.03.2021. V jeho dôvodoch primárne uviedol, aký druh a v akej výmere mu prvostupňový súd trest uložil, stručne tiež poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku a v ďalšej časti odvolania zvýraznil obsah svedeckej výpovede poškodenej W. N., ktorá prakticky v skutku pod bodom 2/ neuviedla nič, a preto takú jej výpoveď nemožno považovať za usvedčujúci dôkaz. Už na súde prvého stupňa navrhol spoločne s prokurátorom vykonať na hlavnom pojednávaní dôkaz osobným výsluchom svedkov U.. U. X. a U. X., ktorí boli ich susedmi. Z toho dôvodu považuje napadnutý rozsudok za predčasný. Záverom odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Na verejnom zasadnutí krajského súdu doplnil taký návrh alternatívne v tom smere, že pokiaľ by bolo rozhodnuté o jeho vine, navrhol, aby mu bol uložený mierny prevýchovný trest.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu odvolania podaného obžalovaným U. v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal pritom dôsledne na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadol iba vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por..

Krajský súd verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného X. U.. Pred jeho začiatkom obhajca obžalovaného senátu predložil ospravedlnenie neúčasti obžalovaného na verejnom zasadnutí zo dňa 19.04.2021, keď zároveň navrhol v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por. vykonať verejné zasadnutie o jeho odvolaní v jeho neprítomnosti.

Pokiaľ ide o skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku, má tento oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12 Tr. por., pričom zároveň dôsledne rešpektoval i zásadu predpokladanú ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Zo strany krajského súdu sa zároveň žiada konštatovať, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku a to v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov (strana 4 napadnutého rozsudku). Je nutné tiež na tomto mieste zdôrazniť, že prvostupňový súd odôvodnil zákonným spôsobom v napadnutom rozsudku aj to, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného U. a aké boli jeho právne úvahy pri posudzovaní dokázaných skutočností podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny .

Vo vzťahu k skutkovým zisteniam sa navyše žiada z pohľadu krajského súdu konštatovať, že poškodená W. N. na hlavnom pojednávaní dňa 21.12.2020 dokazovala verbálne aj fyzické ataky obžalovaného nielen zo dňa 22.10.2006, ale aj zo dňa 23.11.2006, teda vo vzťahu k skutku pod bodom 2/ výslovne uviedla, že 23.11.2006 sa jej pod vplyvom alkoholu vyhrážal zabitím, bližšie okolnosti si vzhľadom na odstup času už nepamätala. Prvostupňový súd správne poukázal aj na obsah lekárskeho správ U.. F. a U.. E., z ktorých bola zistiteľná existencia zranení poškodenej. Podporne pritom v neprospech obžalovaného vyznieva obsah znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva - psychiatrie, U.. U. a U.. K..

Pri skúmaní výroku o treste dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa v rámci úvah o druhu a výmere trestu náležite nevyhodnotil skutočnosť, že oba skutky boli obžalovaným spáchané v roku 2006, t.j. pred takmer pätnástimi rokmi. V tejto súvislosti sa žiada z pohľadu krajského súdu zvýrazniť obsah čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podľa obsahu ktorého má každý právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Trestný zákon v sankcii ust. § 360 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody od šiestich mesiacov do troch rokov. Vzhľadom na prevahu priťažujúcej okolnosti by za iných okolností bolo povinnosťou súdu ukladať obžalovanému trest v sadzbe od šiestich mesiacov do troch rokov. Rešpektujúc ustálenú judikatúru

Najvyššieho súdu SR, Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, ale i obsah nálezov Ústavného súdu SR, považoval krajský súd konkrétny podmienený trest odňatia slobody uložený obžalovanému za neprímerane prísny a za použitia čl. 6 ods. 1 dohovoru mu uložil peňažný trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, považujúc ho za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Keďže mu uložil peňažný trest v uvedenej výmere, zároveň obžalovanému ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody rozhodol krajský súd na podklade odvolania obžalovaného, považujúc ho za podané nedôvodne, pomerom hlasov 3:0 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.